

מת (תל אביב) 28587-10-24 - מדינת ישראל נ' ולדיסלב ויקטורסון

מ"ת (תל-אביב-יפו) 28587-10-24 - מדינת ישראל נ' ולדיסלב ויקטורסון ואח'מחוזי תל-אביב-יפו
מ"ת (תל-אביב-יפו) 28587-10-24

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד ליהי מלצמן

נגד

1. ולדיסלב ויקטורסון

על-ידי ב"כ עו"ד יגאל דותן

2. אנה ברנשטיין

על-ידי ב"כ עו"ד ירוסלב מץ, עו"ד עוז איסרוב, עו"ד קטיה קוצ'רנקו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו יפו

[08.04.2025]

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק

המעצרים") למעצרה של המשיבה עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדה במסגרת תיק פלילי

28622-10-24. לגבי המשיב, המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. אך בית המשפט התבקש לבחון שליחתו

לקבלת תסקיר.

כתב האישום

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המשיבה ביום 14.10.24 המייחס לה את עבירות אלה: מגע עם סוכן חוץ - עבירה לפי

סעיף 114 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין); השחתת פני מקרקעין - עבירה לפי סעיף 196

לחוק העונשין; קשירת קשר להיזק בזדון - עבירה לפי סעיפים 499 (א) (2) ו-452 לחוק העונשין; הצתה - עבירה

לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין.

3. עובדות כתב האישום המתוקן

חלק כללי: הנאשמים הם אזרחי ישראל ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו בני זוג והתגוררו יחד בתחילה בדירה

ברחוב יהוד 8 בפתח תקווה וביום 17.8.24 עברו הנאשמים

להתגורר בדירה בבניין סיטי טוואר ברחוב שלום זיסמן 14 ברמת גן.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, החזיק הנאשם בפרופיל באפליקציית טלגרם (להלן: הטלגרם) תחת הכינוי aiden pearce והנאשמת החזיקה בפרופיל בטלגרם תחת הכינוי yahslw@. מתחילת חודש אוגוסט 2024, או בסמוך לכך, ועד ליום מעצרו ביום 23.9.24, או בסמוך לכך (להלן: "התקופה") קיימו הנאשמים קשר באמצעות חשבונות הטלגרם שלהם ביחד ולחוד עם גורם הפועל מטעם מדינת אויב או ארגון מחבלים, אשר יצר קשר עם הנאשמים בטלגרם באמצעות מספר פרופילים (להלן: הסוכן). במהלך התקופה התבקשו הנאשמים על ידי הסוכן לבצע עבורו משימות רבות אשר יש בהן כדי לפגוע בביטחון המדינה וזאת תמורת תשלום כספי. הנאשמים ביצעו בשליחות הסוכן משימות רבות שהלכו והסלימו בחומרתן, החל מעבירות של השחתת מקרקעין ורכוש, ריסוס גרפיטי והדפסת פלאיירים נושאי תוכן נגד ראש הממשלה, והצתת מכוניות. נאשם 1 אף ניסה להרכיב מטען מאולתר ולהשיג נשק, הכול במסגרת עבירה של מעשה טרור של קשירת קשר לביצוע רצח. הנאשמים עשו את מעשיהם בידיעה כי הסוכן פועל מטעם מדינת אויב או ארגון מחבלים, החפצים לפגוע בביטחון המדינה ובידיעה שמעשיהם עלולים לפגוע בביטחון המדינה הכל כפי שיפורט להלן. יצירת הקשר בין הסוכן לנאשמים - בתחילת חודש אוגוסט 2024, או בסמוך לכך, פנה הסוכן באמצעות הטלגרם תחת הפרופיל המכונה mari hossi (להלן: מארי) לקבוצה המכונה "לבבות הסטלנים", בה הנאשם היה חבר, בהצעה בשפה העברית לבצע עבודות קלות תמורת תשלום והנאשם השיב להודעה זו בחיוב, כשעשה שימוש בסימון like. בהמשך לכך פנה הסוכן לנאשם באופן פרטי באמצעות הטלגרם והציע לו לבצע עבודות מגוונות תמורת תשלום במטבעות דיגיטאליים והנאשם נעתר. בסמוך לתחילת הקשר בין הנאשם לסוכן, עדכן הנאשם את הנאשמת בדבר, וביום 9.8.24 או בסמוך לכך, מסר הנאשם לנאשמת לבקשתה את פרופיל הטלגרם של הסוכן. הנאשמת פנתה לסוכן, הציגה עצמה והחלה לתקשר עם הסוכן באופן עצמאי באמצעות הטלגרם. ההתכתבות בין הנאשמים לבין הסוכן בטלגרם התקיימה לעיתים בשפה העברית ולעיתים בשפה האנגלית. ריסוס כתובות גרפיטי: בתחילת תקופת הקשר עם הסוכן, הציע הסוכן לכל אחד מהנאשמים לרסס כתובות גרפיטי נגד ראש ממשלת ישראל מר בנימין נתניהו כגון: "ביבי הרס את מדינת ישראל", "ביבי = היטלר", "ביבי עשה לחטופים שואה", "ביבי לא טוב לישראל" וזאת תמורת תשלום בסך \$ 20 עבור כל כתובת גרפיטי (להלן: הגרפיטי). הנאשמים הביעו את הסכמתם לביצוע המשימה והנאשם מסר לסוכן את כתובת חשבון הארנק הדיגיטאלי שלו, לצורך העברת הכספים, וסוכם כי הנאשמים ישלחו לסוכן צילום של כתובות הגרפיטי שירססו ובתמורה יקבלו תשלום.

לצורך ביצוע המשימה רכש הנאשם בחנות טמבור בבת ים מיכל ספריי בצבע אדום ובמהלך חודש אוגוסט ועובר ליום 17.8.24, ריססו הנאשמים באמצעות ספריי צבע עשרות כתובות גרפיטי כמתואר לעיל, ברחובות הסמוכים לדירתם בפתח תקווה. הנאשמים שלחו לסוכן תיעוד מצולם באמצעות הטלגרם של הגרפיטי שריססו וקיבלו בתמורה סכום של \$640.

הנאשם העביר את הכסף שקיבל במטבעות דיגיטליים לחשבון הבנק של הנאשמת. בחלוף כמה ימים ולאחר יום 17.8.24, הסכימו הנאשמים לבקשת הסוכן לבצע שוב משימה של ריססו כתובות גרפיטי כמתואר לעיל. לצורך כך, הזמינה הנאשמת לביתם באמצעות אפליקציית וולט חמישה מכלי ספרי בצבע שחור וורוד. בסמיכות לכך, בשעת לילה מאוחרת ריססו הנאשמים עשרות כתובות גרפיטי, כפי שהתבקשו על ידי הסוכן, באמצעות ספריי צבע ברחבי העיר רמת גן וקיבלו בתמורה סך של \$1,200. במהלך תקופת הקשר, פנתה הנאשמת לסוכן באמצעות הטלגרם כשהיא בבית הוריה בעכו והציעה לרסס גרפיטי גם בעיר עכו. תחת זאת הציע לה הסוכן לבצע משימה של הטמנת כסף. הנאשמת עדכנה את הנאשם בהצעה והחליטה שלא לקבל את הצעת הסוכן. במעשיהם השחיתו הנאשמים פני מקרקעין, בכך שריססו באמצעות ספריי צבע כתובות גרפיטי על מקרקעין של הזולת שלא כדין. משימות נוספות לרבות נגד תשתיות - בהמשך הקשר הציע הסוכן לנאשמים לבצע מספר משימות נוספות לבחירתם מתוך רשימה של משימות כמפורט להלן, אך הנאשמים לא ביצעו אותם משיקולים שונים:
א. לחבל בתשתיות חשמל על ידי חומצה גופרתית שהנאשמים ישפכו לתוך ארונות חשמל בתמורה לתשלום בסך \$1000. הנאשם סירב לביצוע המשימה מחשש שיפגע.

ב. לגרום לקריסת תשתיות תקשורת באמצעות חומצה גופרתית שהנאשמים ישפכו על בסיס של אנטנת תקשורת בתמורת תשלום בסך \$4,000-8,000. לצורך כך, שלח הסוכן לנאשם סרטון באמצעות הטלגרם והסבר בעברית לגבי אופן הביצוע. עוד הנחה הסוכן את הנאשם להמתין כשעה וחצי ליד האנטנה כדי לתעד את נפילתה. הנאשם סירב לביצוע המשימה כי חשש להיפגע מהחומצה ולהיתפס.

ג. להצית יער בתמורה לתשלום בסך \$450 לעץ או תשלום בסך \$8,000 תמורת הצתת 40 עצים. הנאשם איתר באינטרנט תמונות של יער בראשית הממוקם בפארק הירקון - בתל אביב.

ד. לאתר עבור הסוכן מחוסרי בית, לרכוש עבורם טלפון ולקשר בינם לסוכן לצורך ניסיון הפעלתם על ידו, בין היתר, במטרה שיציתו בית.

ה. לחטוף אדם ולתשאל אותו וזאת בתמורה לתשלום בסך \$4,000.

הטמנת כספים - במהלך תקופת הקשר עם הסוכן, במסגרת המשימות שהסוכן הציע לנאשם לבצע, ביקש הסוכן מהנאשם להטמין שקית שחורה עם ₪ 500 ליד תחנת אוטובוס בפתח תקווה. לצורך כך שלח הסוכן לנאשם צילום של המקום (להלן: נקודת הציון). לצורך ביצוע המשימה, פנה הנאשם לחברו משה לוקוב (להלן: משה) אשר ברשותו רכב, שיתף אותו כי מבצע משימות שמפנה אליו גורם בטלגרם תמורת תשלום וביקש את עזרתו בהסעה למקום תמורת 200 ₪. בהמשך לכך, הסיע משה את הנאשמים לנקודת הציון, שם ירד הנאשם מהרכב ועל דעת הנאשמת, הטמין את הכסף במקום המיועד. הנאשמים קיבלו בתמורה לכך, סך של 330 \$ בתשלום במטבעות קריפטו. לאחר המתואר, הביע משה את רצונו בפני הנאשם לקחת חלק בביצוע משימות בעבור הסוכן והנאשם העביר את פרטי חשבון הטלגרם של משה לסוכן. בסמיכות לכך, פנה הסוכן למשה בטלגרם והציע לו לבצע משימות בדומה לאלו שהוצעו לנאשמים לרבות לבצע הצתה. משה בתגובה מחק את ההודעות וחסם את חשבון הטלגרם של הסוכן. בהמשך שלח משה לכל אחד מהנאשמים הודעת אזהרה בטלגרם כי יתכן והסוכן הינו גורם איראני. צילום מפגנים, ניסיון לגייס מפגנים, הדפסת פלאיירים - ביום 6.9.24 או בסמוך לכך, פנה הסוכן לנאשם והציע לו לצלם מפגנים ברחוב מנחם בגין בתל אביב, על מנת לקשר בינם לבין הסוכן במטרה לגרום להם להפגין בתמורה לתשלום.

הנאשם הסכים לצלם מפגנים בתמורה לתשלום בסך \$20-15 לתמונה. הנאשם הגיע ביום 6.9.24 לרחוב מנחם בגין בתל-אביב, שלח לסוכן תמונה של מחסום משטרי וכתב לו שלא מצליח להיכנס למתחם ההפגנה. הסוכן הביע את מורת רוחו מאי ביצוע המשימה. בעקבות כך, שלח הנאשם לסוכן תמונות של מפגנים שאיתר ברשת האינטרנט, אך הסוכן הבין כי אין מדובר בצילומים שהנאשם ביצע. במסגרת הקשר, הציע הסוכן לנאשם להדפיס פלאיירים בעלי תוכן נגד ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו, שלח לו דוגמא והנאשם ביצע זאת והדפיס בבית דפוס ברמת גן עשרות פלאיירים.

גיוס אנשים נוספים - במהלך התקופה, פנה הנאשם באמצעות הטלגרם בהודעה כתובה בקבוצה: "מי שרוצה עבודה עם כסף קל שיפנה אלי בפרטי" (להלן: ההודעה), וזאת במטרה לגייס אנשים נוספים שיפעלו בעבור הסוכן. בהמשך להודעה, השיב קווין מרקוביץ, שהיה חבר בקבוצה (להלן: "קווין"), לנאשם בחיוב. בעקבות כך קישר הנאשם בין קווין לבין הסוכן במטרה שהסוכן יפעילו. בסמיכות לאחר מכן פנה הסוכן אל קווין על מנת להציע לו לבצע משימות בעבור הסוכן. בהמשך להודעה, במהלך התקופה ובסמוך ליום 6.9.24, פנתה אל הנאשם ספיר כהן, שהינה מכרה של הנאשם, באמצעות אפליקציית הטלגרם על מנת לברר פרטים בנוגע להודעה.

רכישת נפצים לצורך הרכבת מטען מאולתר - בסמיכות ליום 8.9.24, פנה הסוכן לנאשם וביקש ממנו לרכוש נפצים והנאשם איתר באינטרנט חנות בראש העין המשווקת נפצים (להלן: "החנות"). ביום 10.9.24, או בסמוך לכך, הסיע משה את הנאשם לחנות לצורך הזמנת הנפצים. הנאשם נכנס לחנות והזמין 20 חבילות של נפצים ליום המחרת בעוד משה המתין ברכב. למחרת, לבקשת הנאשם, משה הביא את הנפצים מהחנות אל דירת הנאשמים ברמת גן. הנאשם עדכן את הסוכן כי רכש את הנפצים והסוכן הנחה אותו לחתוך את הנפצים באמצע ולרוקן את תוכנם לשקית. הנאשם לא ביצע זאת מאחר וחשש שיתפוצצו במהלך הביצוע והוא עלול להיפגע.

לחילופין, ביום 12.9.24 הציע הסוכן לנאשם לרכוש מספר בקבוקי ספריי לשיער (להלן: "הבקבוקים"), להדביק 14 נפצים עם נייר דבק ולחברם לבקבוק ולייצר מטען חבלה מאולתר. לצורך כך שלח הסוכן לנאשם סרטון הדרכה. בהמשך לכך, בירר הנאשם ברשת האינטרנט מה העלות של ספריי לשיער ושלח צילום מסך לסוכן. עוד פעל הנאשם לקידום המשימה בכך שחיבר קבוצה של נפצים באמצעות נייר דבק לפי הנחיית הסוכן.

השחתת כספומטים - במסגרת הקשר עם הסוכן, הציע הסוכן לנאשמים לבצע משימה של השחתת כספומטים של בנקים באמצעות מריחת דבק מגע על לוח המקשים של הכספומט וזאת תמורת \$ 100 לכספומט. ביום 11.9.24, או בסמוך לכך, רכש הנאשם מספר שפורפרות של דבק מגע לצורך כך (להלן: "הדבק").

הנאשם שיתף את הנאשמת בפרטי המשימה וזו הביעה נכונות לבצע אותה. הנאשמים הצטיידו בדבק ויצאו לכספומט בנק לאומי בעיר רמת גן בשעת לילה מאוחרת וכשהם מסתירים את פניהם.

כשהגיעו למקום וראו כי הוא מואר ומרושת במצלמות אבטחה, עברו הנאשמים לכספומט של בנק מזרחי טפחות בעיר רמת גן ומאחר וגם שם המקום היה מרושת במצלמות, החליטו הנאשמים שלא לבצע את המשימה, מחשש שיתפסו ועדכנו בכך את הסוכן.

במעשיהם קשרו הנאשמים קשר להרוס או לפגוע בנכס במזיד ושלא כדין.

רכישת והשמשת טלפון מבצעי - בסמיכות ליום 11.9.24, יצר הסוכן קשר עם הנאשמים בטלגרם ועדכן אותם כי חשבון הטלגרם שלו נחשף וכי על הנאשמים לרכוש טלפון נייד ייעודי כדי להמשיך ולבצע באמצעותו את התקשורת ביניהם.

בעקבות כך רכשו הנאשמים טלפון נייד מסוג סמסונג A 15 (להלן: "הטלפון המבצעי") והנאשמת עדכנה את הסוכן כי רכשו טלפון ייעודי.

בחלוף כמה ימים, יצר הסוכן קשר עם הנאשם והנחה אותו לפתוח בטלפון הייעודי חשבון טלגרם לפי מספר סים שמסר לו הסוכן, שזוהה על ידי הנאשם כמספר בעל קידומת רוסית.

בהמשך לכך, עדכן הסוכן את הנאשם באמצעות הטלגרם כי התקשורת ביניהם תמשיך מול פרופיל המכונה sam, במקום מארי (להלן: "SAM").

הצתת רכבים - במהלך תקופת הקשר, עובר ליום 16.9.24, או בסמוך לכך, פנה הסוכן אל הנאשם והציע לו להצית שמונה רכבים תמורת סך של כ- \$500 לרכב ולפזר פלאיירים בסביבת הרכבים שיצית. הנאשם עדכן את הנאשמת בפרטי המשימה, והמעשים המפורטים להלן, בוצעו על דעתה.

ביום 16.9.24, בהמשך לפלאייר לדוגמא שהסוכן שלח לנאשם, שלח הנאשם לבית דפוס ברמת גן (להלן: "בית הדפוס") קובץ עם הלוגו של תנועת הלח"י והכיתוב "מחאות עד סוף נתניהו" ו - "נתניהו חייב ללכת" לצורך הדפסת פלייירים. בסמיכות לאחר מכן, אסף הנאשם את הפלייירים מבית הדפוס (להלן: "הפלייירים").

לצורך ביצוע המשימה, ביקש הסוכן מהנאשם לרכוש מיכלי דלק. הנאשם רכש שלושה מיכלי דלק ריקים בעלי קיבולת של 10 ליטר כל אחד, מילא אותם בדלק בתחנת דלק הממוקמת בין תל אביב לגבעתיים ושלח לסוכן באמצעות הטלגרם צילום של הגלונים לפני ואחרי שמילאם בדלק (להלן: "הגלונים").

ביום 17.9.24 בסמיכות לשעה 01:00, הגיע הנאשם לחניית רכבים סמוכה לפארק הירקון ברחוב רוקח 76 ברמת גן, וזאת בהתאם לנקודת ציון שתיאם עם הסוכן, התמקם שם עם הגלונים, והמתין שתנועת האנשים והרכבים תשכך.

במהלך שהותו במקום התכתבו ביניהם הנאשמים. הנאשם עדכן את הנאשמת בנעשה במקום, הביע חשש להמשיך במעשיו והנאשמת עודדה אותו לבצע את המשימה ואמרה לו כי הוא מסוגל לכך.

בסמיכות לשעה 04:00 שפך הנאשם את הדלק על מספר רכבים שחנו במקום והצית רכבים מסוג רנו מ.ר. 451-12-202, פג'ו מ.ר. 89-108-78 ורכב סוזוקי מ.ר. 68-674-58 וגרם לנזק משמעותי בשניים מבין שלושת הרכבים ולהוצאתם מכלל שימוש. הנאשם פיזר את הפלאיירים במקום כפי שהנחה אותו הסוכן ונמלט מהמקום. הנאשם שלח לסוכן באמצעות הטלגרם בטלפון המבצעי צילומים של מהלך ההצתה. בסמיכות לשעה 04:50 הגיעו כוחות כיבוי אש למקום והשתלטו על הדליקה. לאור דרישת הסוכן, חזר הנאשם למקום, צילם את רכב כיבוי האש שהגיע למקום ושלח זאת לסוכן. לאחר מכן, עזב הנאשם את המקום ושב לדירה ברמת גן ומסר לנאשמת את הבגדים שלבש בעת ביצוע ההצתה על מנת שתכבס אותם. הנאשמים קיבלו מהסוכן תמורת הצתת הרכבים סך של \$ 1,450 במטבעות דיגיטאליים וסכום נוסף של \$ 2,850 כמקדמה עבור הצתת רכבים נוספים בעתיד. ביום 19.9.24 הציע הסוכן לנאשם להצית רכבים נוספים ולרסס גרפיטי ליד הרכבים השרופים והנאשם הביע את הסכמתו. ביום 22.9.24 עדכן הסוכן את הנאשם בנוגע למיקומו של גלון שעליו לאסוף, למלא בו דלק ולהיעזר בו לצורך ההצתה הנוספת. מאחר ולנאשם לא היה רכב להגיע לנקודת האיסוף הוא הודיע לסוכן כי ידחה את הביצוע למחרת היום. התכנית לא יצאה אל הפועל בשל מעצר הנאשמים ביום 23.9.24. במעשיהם המתוארים שילחו הנאשמים אש במזיד בדבר לא להם.

קשירת קשר לרצח וניסיון להשגת אמל"ח - במהלך תקופת הקשר עם הסוכן, קשר הנאשם קשר עם הסוכן לרצוח אדם תמורת תשלום כמפורט להלן, כאשר הוא מעדכן כל העת את הנאשמת בפרטים ובמעשיו.

הסוכן הציע לנאשם לרצוח אדם תמורת \$ 100,000 והנאשם ביקש לברר באיזה אופן עליו לבצע זאת. הסוכן הציע לנאשם לבצע זאת באמצעות סכין ומססירב לכך הנאשם, הציע הסוכן כי יבצע זאת באמצעות כלי נשק. הנאשם ביקש לברר את זהות האדם שהסוכן רוצה שירצח אותו ונענה כי מדובר באדם שגר מחוץ לעיר וכי פרטים נוספים ימסרו בהמשך.

בהמשך מסר הסוכן לנאשם כי מדובר באדם שבגד בסוכן, שאינו עובד במשרה ממשלתית ושהוא פרופסור לכימיה. בהמשך לכך, ועל מנת להוציא את המשימה לפועל ולקדם את הקשר, פנה הנאשם ביום 17.9.24 או בסמוך לכך, באמצעות הטלגרם ל"קרלו גוסטבו", אותו הכיר מקבוצת הטלגרם "לבבות סטלנים", כמי שיש לו יכולת לספק נשקים (להלן: "קרלו גוסטבו"). הנאשם ביקש לברר עם קרלו גוסטבו עלות רכישת רובה צלפים וקרלו גוסטבו השיב לנאשם כי העלות של נשק כזה גבוהה מאוד וכי זהו נשק קשה להשגה. הנאשם יידע את הסוכן במידע שמסר לו קרלו גוסטבו. על מנת להוציא את הקשר לפועל, בירר הסוכן האם הנאשם יהיה מוכן לירות בבן אדם או לפגוע בו באמצעות רימון ושלח לנאשם נקודת ציון בה הטמין בעבורו רימון בעיר ירושלים. עוד סוכם בין הסוכן לנאשם, כי הנאשם יסע במונית ויביא את הרימון מנקודת הציון.

בעקבות כך ביום 19.9.24 בירר הנאשם מהי עלות נסיעה במונית לירושלים באמצעות אפליקציית מוניות ושלח לסוכן צילום מסך עם סכום הנסיעה.

הנאשם ביקש לברר האם היעד לזריקת הרימון הוא גורם המתגורר בירושלים ונענה ע"י הסוכן בשלילה. בחלוף יומיים עדכן הסוכן את הנאשם כי המשימה אינה רלבנטית וכי אדם אחר אסף את הרימון שהטמין.

בימים 21-22.9.24, במסגרת קשירת הקשר ולשם קידומו, התכתב הנאשם עם הסוכן ועם קרלו גוסטבו בטלגרם בנוגע להשגת כלי נשק.

ביום 21.9.24, או בסמוך לכך, ובהמשך לקשירת הקשר לרצוח אדם, הציע הסוכן לנאשם לירות באדם אחר שנמצא בקומה חמישית בבניין בתל אביב וזאת בתמורה לסך של \$ 40,000 והנאשם הביע את הסכמתו.

עוד הבטיח הסוכן לנאשם כי לאחר ביצוע החיסול, הסוכן ידאג לסגירת חובותיו של הנאשם, הסדרת יציאת הנאשמים מהארץ, חרף קיומו של צו עיכוב יציאה מהארץ נגד הנאשם. כמן כן הבטיח כי הנאשמים יפגשו את הסוכן ברוסיה והוא ידאג להם לחיים נוחים במדינה אחרת.

משביקש הנאשם לברר כיצד עליו לבצע את המשימה שלח לו הסוכן תמונה של אקדח עם משתיק קול והנאשם השיב לסוכן כי אינו מסוגל לבצע ירי מטווח אפס.

ביום 22.9.24 עדכן הסוכן את הנאשם כי אנשים מטעמו התקינו מתקן מעקב אחרי האדם המיועד לחיסול וכי הסוכן יוכל לעדכן את הנאשם לגבי מיקומו המדויק של אותו אדם.

בלילה שבין 22-23.9.24 עדכן הנאשם את הסוכן כי קרלו גוסטבו יכול לספק לנאשם רובה צלפים עם 4 מחסניות בעלות של \$ 21,000 במקום \$ 30,000 והנאשם שאל את הסוכן האם לקדם את קניית הרובה. הסוכן השיב לנאשם כי בעוד יומיים יצרו עמו קשר בעניין זה. הנאשם נעצר ביום 23.9.24 ולכן התכנית לא יצאה אל הפועל.

במהלך תקופת הקשר, התעניין הנאשם ברכישת רובה מסוג "איירסופט" היורה כדורי פלסטיק, ונחזה לרובה צבאי וזאת בין היתר כדי להציגו בפני הסוכן ולהרשימו.

במעשיו, קשר הנאשם קשר עם הסוכן לרצח מתוך מניע מדיני או לאומני במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור ובנסיבות שקיימת אפשרות ממשית לפגיעה חמורה בגופו של אדם.

טיעוני ב"כ משיבה 2

4. הטענה המרכזית של המשיבה נסובה סביב שאלת מודעותה לפעילותה של גורם זר עוין. לטענתה, חשד זה, אם התגבש כלל, התגבש בשלבים מאוחרים של ביצוע הפעולות.

המשימות שבהן השתתפה המשיבה הסתכמו בהשחתת פני מקרקעין בלבד. בנוסף, היא השתתפה עם עד התביעה במשימה נוספת של הטמנת כספים. במשימה זו נכח אדם שלישי, מר לוקוב, שהיה מודע, כמו המשיבה, לגורם המעורב.

לטענת המשיבה, המשיב אישר כי הדיר אותה ממשימות מסוכנות יותר, וכי היא לא נטלה בהן חלק פעיל. המשיב, למעשה, ניצל את המשיבה לצרכיו. בנוסף, הוא עזב את מקום עבודתו ועקב אחר המשיבה, המפרנסת את הבית, בחשד שהיא בוגדת בו. מעקב זה כלל מעקב טלפוני וחזותי. המשיב התקין בטלפון שלו את כל האפליקציות שבהן היא משתמשת, ובכך שלט בכל פעילותה ברשתות החברתיות.

מר לוקוב טען במשטרה שהזהיר את שני המשיבים מפני מעורבותו של גורם זר איראני, אשר יצר קשר עם המשיב בישראל. עם זאת, בחקירות שב"כ, טען מר לוקוב כי לא האמין לאזהרה זו. התביעה בחרה שלא להעמיד את מר לוקוב לדין, ולכן לאזהרתו אין משקל משמעותי. לא קיימת כל ראיה לכך שהמשיבה ראתה מסרון זה בטלפון או ברשת החברתית. ההודעה הרלוונטית נמחקה לאחר שהם עזבו את הקבוצה.

המשיבה אישרה שהמשיב סיפר לה על מעצרים של אנשים אחרים שהיו בקשר עם גורם דומה לזה שאיתו הם היו בקשר, אך לא פירט את סבת המעצרים. לכן, היא הייתה מודעת רק לעובדת המעצרים, אך לא לתוכן ההודעה או הכתבה שבהם דובר על מעצרים בעקבות קשר עם גורם זר איראני. בנוגע לעבירת ההצתה, קיים קושי ראייתי משמעותי. התביעה טוענת לביצוע בצוותא. מספר שעות לפני שהמשיב יצא למשימת ההצתה, הוא סיפר למשיבה שקיבל משימה להצית רכבים, ושהג'ריקנים בבית נועדו לכך. המשיבה נשארה בבית, והם ניהלו התכתבות קצרה שלא מספקת ראיות, אפילו לכאורה, לביצוע בצוותא של עבירת ההצתה. הראיות היחידות נגד המשיבה הן ראיות להשחתת פני מקרקעין ומודעות מאוחרת לכך שמדובר בגורם שעלול לפגוע בביטחון ישראל. בנוגע לקשר עם בן זוגה, מדובר באדם המבוגר ממנה ב-12 שנים, וביחסים לא בריאים מצדו. המשיבה ניסתה להיפרד ממנו ימים ספורים לפני מעצרה, אך ללא הצלחה. בעת המעצר, המשיבה הייתה בת 18 וקצת יותר ממספר חודשים. טיעוני ב"כ המבקשת

5. חלקה של המשיבה בכתב האישום אינו מבוטל. היא מעורבת בקשר עם סוכן זר. אמנם, הנאשם 1 הוא הדמות הדומיננטית, אך חלקה של המשיבה משמעותי. בפני בית המשפט הוצגו הודעות המשיבה, הן בשב"כ והן במשטרה, שבהן הודתה כי הייתה מודעת לכך שהגורם הוא עוין למדינת ישראל וכי מדובר בגורם טרור. היא הביעה חרטה על מעשיה.

התנצלותה של המשיבה שזורה לאורך כל הודעותיה. בנוסף, היא כתבה מכתב בכתב יד, שבו הביעה חרטה, ובו הודתה שידעה שהיא מתקשרת עם האויב. הודעותיה של המשיבה לא נטענו כבלתי קבילות, ולכן הן מהוות ראיה לכאורה חזקה. בנוסף, בהודעות הנאשם במשטרה ובשב"כ, הוא מציין כי חלקו דומיננטי, אך המשיבה הייתה מודעת לכל המתרחש. בתקשורת עם הגורם הזר, קיימים מקרים שבהם המשיבה, על אף גילה הצעיר, מתקשרת באופן עצמאי. ראיה לכך היא, לדוגמה, שהותה בעכו, בבית הוריה, ויוזמתה העצמאית לבצע משימת השחתה. בשלב ראשוני, המשיבה הייתה מודעת לסוג המשימות שהוצעו. היא פירטה בפני המשטרה והשב"כ את המשימות שהוצעו להם, אשר תואמות את המשימות שמסר הנאשם ואת אלו שנמצאו בטלפונים.

סוגי המשימות כללו פגיעה בתשתיות המדינה, הפלת עמודי חשמל, שריפת יערות ועוד. בתחילת אוגוסט, בדוח מדיה טלפונית, הנאשם מסר למשיבה את השם "מרי", שהפך ל"סם". לפי עדויות הנאשמים, "מרי" מסר להם רשימת משימות חמורה שלא הותירה מקום לספק שמדובר בגורם עוין למדינת ישראל. ההתכתבויות היו באנגלית ובעברית, והיה ברור שהן עברו תרגום. המשיבה לקחה חלק בנטילת הטלפון המבצעי. הנאשם טען כי תגובת המשיבה הייתה שהיא לא רוצה לחיות עם רוצח, דבר המעיד על מודעותה למשימות החמורות.

בנוגע להצתה, המשיבה לא נכחה בשעת ההצתה, אלא נשארה בדירה בסיטי טאור, בזמן שהנאשם יצא להצית שני רכבים בפארק הירקון. עם זאת, היא הייתה מודעת למעשיו לאורך כל היום. המשיבה ראתה את הג'ריקנים שהובאו לבית, ושאלה את הנאשם לפשרם. הוא השיב שקיבל משימה להצית רכבים. היא ראתה אותו יוצא עם מצית, כשהוא מוסווה, והם התכתבו בזמן שהיה בשטח. הנאשם ציין כי המשיבה עודדה אותו בשטח, ואמרה לו "יאללה בהצלחה". התשלום עבור ההצתה נועד לתשלום שכר הדירה של שניהם. כשנאשם 1 הציג תמונה של שטרות כסף, הוא טען שהיא נועדה להראות לאמה של המשיבה ששכר הדירה שולם. מדוח מיצוי הטלפון של הנאשם, עולה כי המשיבה הציעה לנאשם להצית רכבים של מכרים שלה, ואף הציעה שמות של בני זוג לשעבר. בניגוד לטענת הסנגור, שהנאשם השתלט על הטלפון, מדובר בהתכתבות בין שני הנאשמים. המשיבה הציעה להצית את רכביהם של דניס או תום, או את בתייהם.

בנוגע לעבירת המגע עם סוכן זר, קיימת התכתבות לגבי סים שהנאשם השיג. שניהם קיבלו הנחיות מגורם זר, שנתן להם קוד טלפון עם קידומת רוסית. בהמשך, המשיבה שאלה את הנאשם מה לעשות עם הנפצים שהיו בדירה, ושאלה אם יש עוד משימות. היא הביעה עניין במשימת הכספומטים.

בנוגע למעורב הנוסף, משה, טענת האכיפה הבררנית אינה מוצדקת. חלקו של משה היה שונה, שכן הוא לא ביצע משימות. הוא רק הסיע את הנאשמים להטמנת הכספים. משה הוא חבר של נאשם 1, אך לא גר איתם, ולא היה מעורב בתקשורת עם הגורם הזר לאורך זמן. הוא הסיע אותם לבקשת הנאשם, ולאחר ש"מרי" הציע לו לבצע הצתה, הוא נבהל וניתק את הקשר. משה הסיע את הנאשם לחנות מסיבות, שם קנה הנאשם נפצים, ולאחר מכן אסף את הנפצים והביא אותם לדירה. משה חשד שמדובר בגורם איראני, ושלח הודעה לנאשמים, אך היא נמחקה. נאשם 1 סיפר למשיבה על הודעה וכתבה בנושא.

חלקה של המשיבה משמעותי, ומודעותה הייתה גבוהה. ההודעות מפרטות ומקימות ראיות לכאורה לכתב האישום. דיון והכרעה

6. כידוע, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כפי הקבוע בהוראת סעיף 21 לחוק המעצרים. תנאים אלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות. החלטה זו תיוחד, כאמור, לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

7. בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו. לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר, כאמור. יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015)).

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

8. לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוצג בפניי, ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיבה בעבירות המיוחסות לה.

השאלה המרכזית, כפי שציין בא כוח המשיבה, היא אכן שאלת מודעותה של המשיבה לגורם המפעיל. בא כוח המשיבה לא חלק על עצם ביצוע האירועים, מכיוון שכתב האישום נכתב בהתבסס על דברי המשיב, המשיבה ומשה לוקוב.

לאחר עיון בכלל ההודעות, הן במשטרה והן בשב"כ, ניתן לומר כי כתב האישום מתאר באופן מפורט למדי את הדברים שסיפרו המשיבים ומר לוקוב. הפירוט מתייחס למשימות שבוצעו ולתשלום שהתקבל עבורן.

בנסיבות אלו, לא נטענו טענות לגבי עצם התרחשות האירועים, אלא בא כוח המשיבה העלה טענות משפטיות בעיקרן. הטענות הן:

□ מודעותה של המשיבה לכך שהגורם המפעיל הוא גורם זר.

□ טענת אכיפה בררנית בנוגע למר לוקוב.

□ מידת מעורבותה של המשיבה באירוע הצתת הרכבים.

9. מודעות המשיבה למגע עם סוכן זר

בנוגע למודעותה של המשיבה לכך שהמפעיל הוא גורם זר, אין מחלוקת, ואף הסנגור הסכים, שהמשיבה הייתה מודעת לכך שהמפעיל הוא גורם עוין למדינת ישראל מספר ימים לפני מעצרה. עם זאת, מחומר החקירה עולות ראיות לכך שהמשיבה יכלה, לכל הפחות, לחשוד שמדובר בגורם עוין, זמן רב לפני. טענות המשיבה בנוגע לשאלה האם יכלה לחשוד, קשות לבירור בשלב דיון זה, שכן קיימות אמירות רבות שניתן לפרשן במספר צורות לגבי מועדי המודעות של המשיבה, ובירורן דורש את חקירת המשיבה.

אתן מספר דוגמאות לכך שהמשיבה חשדה או יכולה הייתה לחשוד שמדובר בגורם עוין את מדינת ישראל:
הודעה 25.09.25 שעה 10.03

שורה 28 היא נשאלת באיזה שפה שוחחה עם אותו גורם והיא משיבה "חצי עברית חצי אנגלית הוא ידע עברית אבל היו לו שגיאות כתיב בעברית" דבר המהווה אינדיקציה לכך שלא מדובר בישראלי איתו היא מדברת.
שורה 47 "... סכמנו אני והחבר שלי שנבצע רק גרפיטי ולא דברים חמורים כי מסוכן ולא רוצה בעיות עם המשטרה מדינה ואז הבנתי שמדובר באדם מסוכן שמבקש לפגוע בתשתיות המדינה והבנתי אני שמדובר באדם שרוצה לפגוע בביטחון המדינה ומסוכן לא שיתפתי את בן הזוג שלי במחשבה שלי."
שורה 49 "אני אמרתי לבן הזוג שלי ולדיסלב שמדובר באדם מסוכן שמבקש לעשות דברים מסוכנים נגד המדינה ואני לא רוצה להמשיך איתו ובן הזוג אמר לי אל תדאגי את צריכה לסמוך עלי ושהכל יהיה בסדר ומבטיח שהכול יהיה בסדר"

שורה 80 מספרת המשיבה כי נדרשת להטמין כסף בעכו והיא משיבה "כתבתי לבן הזוג שלי ולדיסלב אמרתי לו שאני לא עושה זאת כי יש משהו מסריח וגם למארי הוסי הודעתי שלא מוכנה לעשות זאת"
שורה 102 "בהתחלה שדבר על משימות גרפיטי חשבתי שמדובר באדם שמחפש להפיל את ראש הממשלה ביבי אך לאעחר (הטעות במקור) שבקש משימות חמוחרות (טעות במקור) כי לחבל בכספומט ועמודי חשמל ארוני (טעות במקור) חשמל שריפת יער עצים שריפת רכבים ונשק וחומרי נפץ אני הבנתי שמדובר בטרוריסט מסוכן."
שורה 104 המשיבה מספרת כי אמרה לבן הזוג כי היא חושדת שמדובר בטרוריסט והוא אמר לה כי הוא נמצא ברוסיה והוא שייך לכוחות הביטחון הרוסיים.

שורה 106 היא נשאלת מדוע לא פנתה למשטרה אם חשבה שמדובר בטרוריסט היא משיבה כי חששה לבן זוגה.
הודעה מיום 02.10.24 שעה 12.16 עמ' 11 שורה 14 "אני רוצה לספר כי ולדיסלב סיפר לי שנעצרו אנשים בארץ שעובדים עם מארי וחוסה שאלתי אותו למה הם נעצרו וטען שבכתבה שראה באינסטגרם וחדשות לא היה רשום למה הם נעצרו".

בשורה 20 מספרת שהחליטה להפסיק את הקשר עם מארי לאחר ביצוע האירועים שבהם הייתה מעורבת, שריפת הרכבים והגרפיטי "וכעבור שבועיים מאז נודע לי על המעצרים הנ"ל נעצרנו אני ובן זוגי ולדיסלב"
הודעת שב"כ מיום 24.09.24 שעה 11.20, פסקה 53 היא נדרשת לשאלה האם הבינה עם מי היא משוחחת והשיבה כי בתחילה הבינה שהיא משוחחת עם גורם שרוצה בהפלת בנימין נתניהו אולם כאשר נדרשה לבצע משימות של הפלת עמודי החשמל הבינה כי מדובר בגורם הרוצה לפגוע במדינה, בגורם טרור פלסטיני.
הודעת שב"כ מיום 01.10.24 שעה 10.25, פסקה 6 סעיף 4 "לשאלתי את הנדון מה היא עשתה לאחר שגילה (טעות במקור) כי הקשר עם MARY מוביל למעצרים וכי מדובר במעשיים לא חוקיים, הנדון השיבה כי היא הייתה מודעת אולם בחרה לעצום עיניים.

דבריה של המשיבה מספקים ראיות לכאורה לקביעת מודעותה, וזאת בניגוד לטענת הסנגור כי היא הייתה מודעת רק יומיים לפני מעצרה. טענתה במשטרה הייתה שידעה לפני כן. דבר התואם את מועדי האירועים בהם בוצעו פעולות עוינות על ידיה ובן זוגה. עם זאת, המועד המדויק שבו הבינה את הקשר לגורם עוין טעון בירור במסגרת התיק העיקרי. בנוסף, ישנן אינדיקציות בדברי המשיב 1 לגבי מודעותה של המשיבה לכך שמדובר בגורם עוין, אך לא מצאתי לנכון להביא את הדברים, שכן יש בדברי המשיבה עצמה די כדי לקבוע ראיות לכאורה. בשלב זה, ניתן לקבוע כי המשיבה הבינה ששיתפה פעולה עם גורם חוץ עוין, ומעשיה היו צריכים לגרום לה להבין שהיא מופעלת על ידי גורם המבקש לגרום להרס במדינת ישראל.

10. טענת אכיפה בררנית

טענות אלו אינן קשורות בקביעת קיומן של ראיות לכאורה, אלא נוגעות לעילת המעצר. עם זאת, במקרה הנוכחי, איני סבור כי טענה זו תועיל למשיבה. המשיבה הבינה בשלבים מוקדמים כי מעשיה פוגעים במדינת ישראל, וכי היא משתפת פעולה עם גורם זר עוין. זאת, בניגוד למר משה לוקוב (להלן: "משה").

מהודעתו של משה מיום 25.09.24 בשעה 14:50 עולה כי הוא תיאר את קשריו החבריים עם המשיב 1 ואת השליחויות שביצע עבורו. ביום הטמנת הכסף בפתח תקווה, הגיע משה לביקור אצל המשיב 1. לדבריו, המשיב 1 ביקש ממנו להסיעו להטמין את הכסף, בנוכחותם של המשיבה ומשה. כשמשה שאל אם מדובר במעשה לא חוקי, המשיב 1 השיב בשלילה וטען שמדובר בהטמנת כסף בלבד (עמ' 2, שורה 39). המשיב 1 סיפר למשה שהוא מבצע משימות עבור אישה, דבר שנראה לו מוזר, אך הוא הסיע את השניים. בהמשך, סיפר המשיב 1 למשה על משימות נוספות, וזה חשד שמדובר בפעילות פלילית. לאחר מכן, התבקש משה להביא נפצים מחנות תמורת 300 ש"ח (עמ' 3, שורה 62).

בשלב מסוים, לאחר שמשה התעניין בנושא, העביר המשיב 1 את פרטיו למפעיל, שפנה אליו והציע לו לבצע עבירת הצתה. תגובתו של משה הייתה מיידית: "אני מיד עשיתי מחק וחסום ולא נכנסתי לזה והיה שלב שאני זוכר שאמרתי לוולד שיכול להיות שאתה מתעסק עם איראנים וזה לא טוב..." (עמ' 4, שורה 87). דברים אלו חזרו על עצמם גם בעמ' 6, שורה 144, ובכל ההודעות הנוספות של משה שנסקרו (02.10.24, 03.10.24, 08.10.24, 09.10.24). מהראיות עולה כי מעשיה של המשיבה נבעו מהבנה ברורה של מעורבותה בפעילות עוינת נגד המדינה. זאת, בניגוד למשה, אשר פעל מתוך חוסר מודעות לגורם המפעיל, ואף הביע התנגדות נחרצת כאשר הבין את הקשר לגורם זר עוין.

עם זאת, חשוב להדגיש כי לא ברור שמשה הבין בשלב הטמנת הכסף והבאת הנפצים שהמשימות נועדו לטובת גורם זר עוין. ברגע שהבין את אופי הקשר, הוא הפסיק את פעילותו באופן מיידי, ואף קיבל חיזוק לצעדו מאחיו, עמו התייעץ.

לעומת זאת, המשיבה יצרה קשר ישיר עם המפעיל וביצעה משימות עבורו יחד עם המשיב, תוך מודעות לפסול במעשיה. נראה כי קבלת כסף קל השפיעה על שיקול דעתה.

- לאור הבדלים מהותיים אלה בין מעשי השניים, איני סבור כי ניתן לקבוע בשלב זה שקיימת אכיפה בררנית במקרה זה.
11. עבירת ההצתה - ניתוח הראיות
- ראשית, ברצוני להבהיר כי קיומן של ראיות או העדרן בעבירת ההצתה אינו משפיע על קביעת קיומן של ראיות לכאורה לעבירות החמורות של מגע עם סוכן זר. אין עוררין שהמשיבה לא נכחה פיזית בזירת ההצתה, אך היא תמכה וגילתה מודעות לביצוע העבירה בשלבי ההכנה וביצוע העבירה. עובדה זו נתמכת בדבריה בהודעה מיום 25.09.24, שורה 96, ובהודעה מיום 02.10.24, עמוד שני, החל משורה 14.
- המשיבה מתארת בהודעותיה את האירועים מנקודת מבטה, כולל שלבי ההכנה, שלבי הביצוע, שיחותיה עם המשיב 1 לעידוד סיום וחזרה הביתה, ודיווחו של המשיב 1 על תרומתה לאחר ביצוע העבירה. מהראיות עולה בבירור שהמשיבה ידעה על כוונת ביצוע העבירה, עודדה את ביצועה, וזאת תוך ידיעה על התגמול הכספי הצפוי.
- שאלת מידת מעורבותה של המשיבה, והאם מדובר בעבירה מוגמרת או בסיוע לביצוע עבירה, תידון בשלב ניהול התיק העיקרי. עם זאת, קיים בסיס לראיות לכאורה, אם כי עוצמתן אינה גבוהה ביותר, שכן המשיבה אינה המבצעת העיקרית, אלא זו שחזקה ותמכה במשיב 1 בביצוע העבירה.
12. בנסיבות אלו, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינה של המשיבה לצורך שלב דיון זה. בהתייחס לעילת המעצר, אני סבור כי חומרת העבירות המיוחסות למשיבים מצדיקה מעצר עד תום ההליכים.
- כעת, יש לבחון את האפשרות לחלופת מעצר. לגבי המשיב 1, התבקשתי לשקול הפניה לתסקיר שירות המבחן לצורך בחינת חלופה. לאחר עיון בתיק, אני סבור כי אין טעם בכך. חומרת מעשיו של המשיב 1, מידת מעורבותו בתיק ורמת הסיכון הנשקפת ממעשיו גבוהות ביותר.
- מעיון בתיק החקירה עולה כי התנהלותו של המשיב 1 חסרת מעצורים. הוא הסכים כמעט לכל דרישה של המפעיל, כולל התנקשות באנשים, בתמורה לכסף. סירובו למשימות נבע אך ורק מחשש להיתפס, דבר המעיד על מניפולטיביות גבוהה. יתר על כן, התקשורת עם המפעיל התבצעה כולה באמצעים דיגיטליים, תוך שימוש בתחכום, כולל מעבר לשימוש בסיס רוס.
- בנסיבות אלו, אני סבור כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב 1 לחלופת מעצר. שחרורו, אם בכלל, יהיה תלוי בחלופ זמן משמעותי מאוד, בהנחה שהמשפט לא יסתיים בזמן סביר.
13. לגבי המשיבה, קיים ספק אם יש מקום לשקול חלופת מעצר. עם זאת, לאור העובדה שביצעה את מעשיה בהשפעת המשיב 1, שהיה דומיננטי ומרכזי בפעילות הפלילית, ובהתחשב בחלקה הפחות משמעותי באירועים ובעובדה שהציבה לעצמה גבולות, ניתן לשקול הצגת חלופה.
- במידה ותוצע חלופה, עליה לכלול פיקוח קפדני ואיסור מוחלט על תקשורת דיגיטלית, בהתחשב באופי ההתקשרות עם הסוכן הזר.
14. סוף דבר אני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים.
- החלטה זו מהווה צו מעצר.
15. לגבי המשיבה 2 - ככל שהסנגור יבקש לקבל תסקיר בעניינה אשקול זאת.
- ניתנה והודעה היום י' ניסן תשפ"ה, 8/4/2025 במעמד הצדדים.